

Zápis ze zasedání č. 3

Akademického senátu Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity

ze dne 12. prosince 2011

Program:

1. Schválení programu jednání
2. Schválení zápisu z minulého zasedání
3. Aktuální stav voleb do AS MU
4. Projevy kandidátů na zástupce PřF do Rady vysokých škol (RVŠ)
5. Akreditace oboru navazujícího magisterského studia Chemoinformatika a bioinformatika
6. Metodika tvorby rozpočtu
7. Projednání navrhovaného Provozního řádu.
8. Různé

Závěry a usnesení:

1. Schválen zápis ze zasedání č. 2
2. Probíhají volby do AS MU – 9 pracovníků a 4 studenti.
3. Zvoleným zástupcem do RVŠ je dr. Kašparovský.
4. Senát doporučuje postoupení žádosti o akreditaci nového oboru Chemoinformatika a bioinformatika rektorovi a potažmo akreditační komisi.
5. Předseda legislativní komise předá tajemnici připomínky AS PřF ke vznikajícímu Provoznímu řádu. Ty by měly být zapracovány.
6. Schválena disciplinární komise ve složení: Prof. Došlá, Prof. Glatz, Prof. Šmarda, Bc. Daňková, Bc. Prát a Lucie Šimoníková
7. Schválen dodatek k přijímacímu řízení pro rok 2012. Studenti mohou požádat o prominutí přijímacího řízení do navazujícího magisterského oboru na základě průměru z povinných a povinně volitelných předmětů. K tomuto účelu byla zavedena v ISu aplikace umožňující průměr spočítat.
8. Příští zasedání AS PřF bude 12. března 2012.

Průběh jednání

Ad 1) Schválení programu jednání

Přiřazení bodu o přijímacím řízení (po bodu 7).

Hlasování o programu: 19 senátorů souhlasí, proti 1, zdrželi se 2.

Ad 2) Schválení zápisu z minulého zasedání

Bez připomínek.

Hlasování - všichni přítomní souhlasí.

Ad 3) Aktuální stav voleb do AS MU

Kalvoda (předseda volební komise): Proces probíhá podle programu. Nakonec je i dostatek kandidátů: 9 pracovníků a 4 studenti. Volby probíhají od 12. do 19. prosince.

Schlaghamerský: Je třeba zlepšit informovanost studentů i jinými cestami než přes fakultní web. Informace byla v ISu rozeslána příliš pozdě.

Ad 4) Projevy kandidátů na zástupce PřF do Rady vysokých škol (RVŠ)

Schlaghamerský: Nyní jen 2 kandidáti. Prof. Havel souhlasí s navrženou kandidaturou. Dr. Táborský se vzdal své kandidatury, protože jsou s prof. Havlem ze stejného pracoviště. Je ale nutné, aby zástupce pravidelně komunikoval se senátem. V tom má výhodu druhý kandidát dr. Kašparovský jakožto člen senátu. Prof. Havel zase bezpochyb lépe splňuje požadavek, aby naším zástupcem byla vážená a výrazná osobnost. Každý kandidát má své plusy.

Havel: Netušil, že se doktor Táborský vzdá kandidatury, jinak by se vzdal sám. Je motivován neutěšenou politickou situací, neuspokojivým návrhem nového vysokoškolského zákona. Bojí se o samostatnost vysokých škol. Omlouvá se za svoji nepřipravenost na jednání, ale byl v zahraničí. Přípravované zákony omezují autonomii vysokých škol. Právě RVŠ a konference se k tomu jako jediné mohou řádně vyjádřit. Pravděpodobně by mohlo dojít k narušení svobody vysokých škol. Mimo jiné by akademický senát přišel o pravomoci, které v současné době má. Například snížení počtu studentů či dokonce úplné zrušení studentské komory. VŠ by pak byly podřízeny současné situaci ve vládě a náladě v ní. Potom by byly omezeny pravomoci akademických senátů. Možnost zavedení školného není správnou cestou. Mohlo by se jednat o tunel finančních institucí. Například z osobní zkušenosti ze zahraničí, kde za přednášku o 4 kreditech platili studenti dokonce 200 €. Prostředky by se daly získat i jinou cestou. Finance ze školného nepůjdou přímo univerzitám, ale bude tam mezistupeň přes MŠMT/MF a to by bylo nedobré. Zavání to tunelováním. Současné hodnocení kvality není dobře nastaveno. Studují se počty publikací a počty patentů. Bylo kritizováno zahraničními agenturami. Je třeba změnit, aby hodnocení odráželo jejich skutečnou funkčnost. Drží palce prof. Zlatuškoví a prof. Fialovi v dalších radách. Pokud by byl zvolen, hodlá bojovat za spravedlnost a nezávislost VŠ.

Kašparovský: Nejsem tak vážený jako prof. Havel. Např. na LF je v RVŠ dokonce doktorský student. Má dokonce stránky a velmi dobře informuje své kolegy o dění a jednání na RVŠ. Možnost prosazení v cca 200 členném fóru je minimální. Je spíše potřeba přinášet informace o připravovaných věcech, aby stihla fakulta reagovat včas. V tomto ohledu není úplně na škodu kumulovat funkce, protože stále jednají o tom stejném, pouze na jiných úrovních.

Zemánek: Jak by informoval prof. Havel? Jak by dr. Kašparovský stíhal všechny funkce?

Havel: Pravidelně na senátech.

Kašparovský: Jediné čeho se bojí, je právě čas. RVŠ zasedá třikrát do roka, očekává, že je to zvládnutelné. AS MU i AS PřF zasedají maximálně jednou měsíčně. Když se to shrne, jedná se o dva senáty měsíčně a tři RVŠ za rok.

Schlaghamerský: Hlasovat se bude tajnou volbou.

Výsledek hlasování: Kašparovský 12 hlasů. Havel 8 hlasů. 2 se zdrželi.

Zvoleným zástupcem do RVŠ je Kašparovský.

Schlaghamerský: Děkuje za volbu, i oběma kandidátům za ochotu kandidovat.

Ad 5) Akreditace oboru navazujícího magisterského studia Chemoinformatika a bioinformatika

Bochníček: Představuje nový obor. Žádost není podávána poprvé. Předchozí akreditace byla neúspěšná zejména kvůli nesrovnalostem ve skladbě předmětů. Tvůrci oboru s garantem prof. Kočou zapracovali připomínky komise z dřívějšího a očekávají schválení akreditační komisí. Obor by měl mít dostatek studentů, protože jde o obor navazující na již existující bakalářský obor Chemoinformatika a bioinformatika. Obor prezentuje zde přítomná Radka Svobodová-Vařeková.

Svobodová-Vařeková: Děkuje senátu za možnost projednání nové akreditace oboru. Obor v rámci ČR unikátní. Jsou velké množství dat ze sekvenací, o biomolekulách atp. a tento obor má právě pomoci řešit zpracování dat, která se objevují ve velkém množství. První námitky byly k existujícím formulářům. Další námitky byly k překrývajícím se předmětům mezi bakalářským a magisterským studiem. Potom byla také zachována svoboda možnosti volby předmětů, ale MŠMT chtělo pevnější normy. Současní vystudovaní bakaláři kvůli neúspěšné akreditaci studují příbuzný obor Biomolekulární chemie. Pokud by se podařila akreditace, bylo by jim umožněno přestoupit a dostudovat na tomto oboru.

Majerová: Jaké mají uplatnění studenti do navazujícího studia?

Svobodová-Vařeková: Naštěstí je na biochemii biomolekulární chemie, kterou studují současní studenti.

Majerová: Proč chce PŘF akreditovat bioinformatiku, když už existuje podobný obor na FI?

Svobodová-Vařeková: Sama mám i bioinformatiku na FI. Studenti FI moc nerozumí skutečné podstatě chemického problému. Jsou výborní programátoři, ale to je vše. Je třeba, aby chemici právě mohli využít svých znalostí z chemie a pak je použít při řešení inforatickými nástroji.

Warchilová: Jaký je zájem o obor na Bc. A jaká je kapacita oboru?

Svobodová-Vařeková: Ze 12 studentů absolvovalo loni 9. Průměrně asi 10 studentů na ročník. Akreditovaný navazující magisterský obor pomůže motivaci studentů a snad také přiláká trochu více studentů.

Leichmann: Do roku 2014 bude pokles počtu studentů asi o 40 %. Tato čísla vychází z demografického složení populace. Školy se proto snaží akreditovat co nejvíce oborů, aby se nabízelo široké spektrum oborů a přilákalo více studentů. Zde naráží na odpor akreditační komise. Ta se snaží víceméně bránit akreditaci nových oborů, pokud nepřináší něco vyloženě nového, protože v současné době je akreditovaných oborů opravdu velké množství.

Krepl: Četl celé materiály. Jsou unikátní a velmi kvalitní. Jak si mají studenti vyložit formulaci „nahrazení povinných a povinně volitelných předmětů, které splní v bakalářském studiu, předměty stejné nebo podobné hodnoty“? Jak se to promítne do uznávání předmětů?

Svobodová-Vařeková: Tato formulace je v katalogu celé biochemie. Asi u předmětů počítačová chemie a předmětů, které má pan prof. Šponer.

Bochníček: Student nemá právo na uznání předmětů. Je to pouze na rozhodnutí děkana. Je to pouze doporučeno děkanem. Předmět je možné uznat, ale i za nulovou kreditovou hodnotu.

Schlaghamerský: Ukončuje diskuzi a navrhuje hlasování o následujícím: Senát doporučuje postoupení žádosti o akreditaci nového oboru Chemoinformatika a bioinformatika rektorovi a potažmo akreditační komisi.

Výsledek hlasování: Pro 22 senátorů, zdržel se 1. Senát doporučuje obor k akreditaci.

Ad 6) *Metodika tvorby rozpočtu*

Schlaghamerský: Prosím pana děkana o krátkou zprávu o metodice tvorby rozpočtu fakulty.

Leichmann: S metodikou rozpočtu byla seznámena ekonomická komise. Akademickým senátem univerzity již byla schválena metodika tvorby univerzitního rozpočtu pro letošní rok. Metodika v podstatě přejímá ministerská pravidla. Ministerstvo přiděluje peníze univerzitám podle dvou kritérií. První je normativ podle počtu studentů, koeficient náročnosti a jakýsi redukční koeficient, protože se ministerstvo rozhodlo počet studentů na vysokých školách redukovat. Tato část rozpočtu představuje asi tři čtvrtiny. Druhá část rozpočtu je podle parametrů

kvality, které nejvíce závisejí na množství publikací, na množství peněz získaných z jiných zdrojů, dále na mobilitě studentů a kvalifikaci pedagogického sboru. Univerzita se rozhodla tato pravidla aplikovat napříč univerzitou a vytvořila pro zatím model (zatím se nepracuje s reálnými čísly) a to tak, že se vzal reálný univerzitní rozpočet roku 2011 a ten se rozdělil podle schválené metodiky roku 2012. To způsobilo, že PŘF v tomto modelu o 40 až 50 milionů narostla, lékařská o 70 milionů propadla, pedagogická propadla o 30 milionů a ekonomicko správní o řádově miliony. Univerzita současně přejala z ministerské metodiky i garanci, v níž ministerstvo garantuje vysokým školám, že žádná z důvodů změny metodiky neklesne o více než 5 %. Univerzita tedy svým fakultám garantuje to, že ze změny metodiky neklesnou o více než 5 %. To znamená, že fakultám, které by narostly, což byla přírodovědecká, právnická a ještě jedna další (FF a FSS byly relativně vyrovnané) se tyto přebytky vezmou a přerozdělí se fakultám, které jsou podle nové metodiky v propadu. Tohle je ovšem pouze první vyrovnaní, protože ministerstvo avizovalo, že rozpočet vysokých škol pro příští rok klesne o 6,5 %. Sbíhá se tu tedy pokles z hlediska metodiky, který může být 5% a pokles z hlediska rozpočtu jako celkové částky, který může být 6,5%. MU neklesne o 6,5 %, protože ten pokles bude větší u škol, které nemají dobré tzv. parametry kvality. Ve výsledku tedy MU klesne o 5 %. To tedy způsobí, že některé fakulty klesnou například o 10 % (pokles z důvodů metodiky + pokles financí z ministerstva). V případě malých fakult, jako je například pedagogická, která nemá další zdroje, je pokles o 10 % poměrně značný. Pro přírodovědeckou fakultu by to mělo znamenat, že by měla klesat mírně, protože změna metodiky ji několik milionů přinese, ale celkový pokles ji zase ubere. Ovšem zatím není jisté, že pokles financování z ministerstva bude jen 6,5 %, mluví se o tom, že by mohl být daleko vyšší v závislosti na vývoji státního rozpočtu. V univerzitním rozpočtu se bude také zohledňovat to, kolik má která fakulta například operačních programů apod. Jakmile tedy bude jasné, jaké celkové prostředky univerzita bude mít, bude pak následně uvažovat o dalších kompenzacích z rezervních fondů univerzity, které však nechce „projít“, ale schovávat na nejhorší časy, kdy do hry vstoupí také splátky za kampus apod. Pozitivní je každopádně to, že došlo ke změně metodiky, protože se na univerzitě doposud všeobecně soudilo, že přírodovědecká fakulta je pro univerzitu ztrátová a že z výuky dotuje svůj výzkum. Tato změna ukázala, že naopak výzkum dotuje výuku a že naše fakulta je podle metodik ministerstva na univerzitě zdaleka nejvýkonnější. Pozitivní je, že pokles, který bude způsoben poklesem dotace z ministerstva, bude zmírněn z operačních programů, které fakulta získala, a rozpočet fakulty by mohl být poměrně vyrovnaný se současným. Univerzita pravděpodobně někdy v lednu dostane reálná čísla rozpočtu a model přepracuje do reálných čísel a na jejich základě se bude následně tvořit rozpočet fakultní s rozdělením peněz na ústavy. Prof. Janyška propočítal již i model pro fakultu, avšak bez reálných čísel ještě není přesný, protože univerzita nám nyní ještě není schopna stanovit všechny parametry oproti vztahu ministerstvo vs. univerzita. Nicméně i podle tohoto modelu nejsou změny ve fakultním rozpočtu dramatické. Co však je zřetelné a bude se dál prohlubovat je vliv parametrů kvality při rozpočtování z ministerstva, tedy výzkumné univerzity na tom budou lépe než pouze výukové. Pro nás to bude klíčové, protože v roce 2011 byl podíl financí vysokého školství v rozpočtu 3,2 %, ale v roce 2014 má být jenom 2,3 %. Pokles bude v důsledku poklesu populace uchazečů a studentů. Situace pak bude záviset na potenciálu

kamenných univerzit, zda budou schopny nalákat dostatek studentů, aby se jejich dotace nesnížily a snížily se například těm mladším univerzitám a dále také jestli parametry kvality budou schopné tento pokles vyvážit. MU má nyní 40 000 studentů a bude muset dle ministerských pravidel klesat, ale o tenčící se počet studentů bude mezi vysokými školami velký boj. Již v tomto roce je počet maturantů nižší než je počet míst na vysokých školách. Vedení univerzity tento model velmi silně prosazuje, přestože pedagogické fakultě a ekonomicko správní fakultě to přinese problémy, lékařská fakulta pokles pokryje z jiných zdrojů. Pro nás bude problém sestavit fakultní rozpočet tak, aby byl motivační pro ta vydělávající pracoviště. Nevím, jestli ekonomická komise ta čísla viděla, ale například podle tohoto modelu poprvé po letech by rostla fyzika, která se sice potýká s nedostatkem studentů, ale parametry kvality tu situaci zcela obrátily. Fakultním rozpočtem s reálnými čísly se senát fakulty začne zabývat někdy v březnu.

Schlaghamerský: Senátorka Zajíčková mne na můj dotaz informovala, že ač byla metodika odhlasována, ponechal si senát univerzity právo pravidla změnit, pokud by rozpočet s reálnými čísly nevycházel příznivě. Jedna věc je míra solidarity, avšak dodatečný zásah do pravidel tvorby rozpočtu by asi nebyl zcela vhodný.

Leichmann: Děkani všech fakult se současným návrhem souhlasili. Tato klauzule je tam proto, kdyby byl pokles nakonec větší než plánovaných 6,5 % v případě ekonomických problémů státu nebo významně poklesla institucionální podpora, pak by současná metodika rozpočtu vedla až k zániku některých fakult, takže by se musela zvýšit míra solidarity a pravidla by bylo potřeba upravit.

Schlaghamerský: změna metodiky se dotkne nastávajícího rozpočtu, jak to bude v roce 2013? Jaký vliv na fakulty budou mít parametry kvality?

Leichmann: ministerská i univerzitní metodika se mění již dva roky, jak to bude v dalším roce bude záviset na ministerstvu. Nyní říká, že nedopustí, aby některá z vysokých škol klesla o více než 5 % a MU to převzala ve směru k fakultám. Pokud ministerstvo solidaritu zruší, pak pravděpodobně univerzita ji zcela nezruší, ale nějaký díl vyrovnávání tam stále asi bude.

Vašina: Myslím si, že je to systémová věc. Pokud půjdeme jako univerzita dolů, pak pan rektor říká, že změna rozpočtu proběhne jedině pomocí změny pravidel odsouhlasenými senátem univerzity, tak aby to všichni viděli, „nebudu hrát s čísly, ale změním pravidla“, což je velmi transparentní a systémový přístup. Za ekonomickou komisi bych rád řekl, že ekonomická komise našeho senátu by ráda sledovala dění na fakultě i univerzitě. Plánujeme se věnovat změnám v rozpočtu pravidelně před senátem. Prof. Janyška velmi ochotně komisi dnes před senátem informoval, za což mu děkuji a na zasedání komise samozřejmě zvu všechny, kteří mají o tuto problematiku zájem, i když nejsou členy ekonomické komise. Chceme, aby v době schvalování rozpočtu byla komise schopna senátorům říct, co si o předloženém rozpočtu myslí.

Zbořil: 5 % je solidární, tak se dělal i dřív na fakultě pokles. Zohlední se však nějak to, že doposud v námi kritizované metodice rozpočtu byly málo výkonné fakulty na tom velice dobře oproti fakultám našeho typu, které na tuto metodiku doplácely? Aby nakonec fakulta, která půjde o 5 % dolů na tom nebyla stále lépe než fakulta, která půjde o 5 % nahoru.

Leichmann: Nijak se to nezohledňuje. Problém je v tom, že jak ministerská, tak i univerzitní metodika doposud podporovala kvantitativní růst studentů. Nyní říká, není důležité, aby studentů bylo hodně, ale aby byli kvalitní. Rektor navrhuje udělat

za tímto systémem tlustou čáru: vezmeme současné počty studentů na fakultách, které jsou někde vyšší, někde nižší, ale nyní se budeme řídit těmito novými pravidly, kdy každá fakulta bude mít stanoven koeficient v důsledku kterého bude muset snížit počet přijímaných studentů, protože za ty navíc nedostane zapláceno.

Majerová: Jak to bude s odvody podle nových pravidel?

Leichmann: Odvody: příspěvek do centrálních zdrojů bude stanoven procentem z celkového obratu, který bude snížen o určité částky, které fakultou pouze procházejí nebo jsou investiční. Podle toho, jak ten výpočet dopadne to bude mezi 19 a 16 %. Nebude se to tedy již počítat podle ploch, studentů, zaměstnanců. Novinkou je, že tyto odvody budou platit i střediska, která doposud neplatila. Tím by se nám mělo snížit celkové zatížení. Nicméně ty modely počítají s rozpočtem již po odvodech, takže i po odvodech i po odečtení solidarity jsme narostli o 10 milionů, ale to nám stejně vezme ten pokles té celkové dotace z rozpočtu.

7. Projednání navrhovaného Provozního řádu.

Schlaghamerský: Posledním řádným bodem programu je projednání a schválení Provozního řádu fakulty. Na začátku nám k tomuto bodu řekne nějaké informace paní tajemnice a poté předseda legislativní komise, která se návrhem zabývala.

Dvorská: (Prezentace v PowerPoint) Předkládaný provozní řád již byl projednáván dvakrát předchozím akademickým senátem. V obou případech se sešla spousta připomínek, některé z nich byly i docela zásadní. Následně jsem dostala dva materiály: v jednom byly připomínky Mgr. Ručky a ve druhém připomínky dr. Baláže. Některé změny byly na základě připomínek do předkládané verze zapracovány. V prezentaci bych vysvětlila proč některé zapracovány nebyly. A také se pokusím na některé možné vaše otázky odpovědět již nyní v prezentaci. Zákon o vysokých školách definuje vnitřní předpisy veřejné vysoké školy a používá k tomu množinu zákonem definovaných předpisů. Vnitřní normy PŘF MU jsou závazné pro zaměstnance a studenty a některé záležitosti se mohou týkat i návštěvníků fakulty, protože přicházejí do styku s majetkem veřejné vysoké školy. Fakulta patří do sektoru veřejného práva, tedy nemůžeme se řídit zásadou, že co není zakázáno je povoleno, čímž jsme poněkud omezeni při tvorbě našich předpisů. Dále je pro nás závazná hierarchie právních norem, tedy předpisy nižší právní síly nemohou být v rozporu s předpisy vyšší právní síly, např. statut Masarykovy univerzity se statutem PŘF. To zde uvádím proto, že při předešlém jednání o PŘ tady padl návrh, že by mělo být uvedeno v názvu, že se jedná o PŘ PŘF mimo univerzitní kampus Bohunice. Nemáme to v názvu, ale přímo v PŘ v ustanoveních je uvedeno, že některá se netýkají pracovišť v UKB a některá se týkají i pracovišť všech včetně Řečkovic, na Tvrdého atd., tedy ustanovení, která platí všude bez ohledu na umístění – týká se například bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, spisové a skartační služby apod. Pro samotný kampus v Bohunicích existuje pak samostatný PŘ podle statutu MU, senát PŘF se může k němu vyjádřit, ale dle vnitřních předpisů MU jej neschvaluje jako PŘ PŘF. Nyní k těm dříve nejvíce diskutovaným ustanovením. První z nich se týká povolování pobytu v mimopracovní dobu – v PŘ je uvedeno pro každou skupinu zaměstnanců a studentů podle jakých pravidel a kdo jim pobyt povoluje. To, že nejpřísnější je to u studentů bakalářských oborů není náhodou, ale předpokládá se, že tito studenti jsou tu na fakultě noví a vzhledem k povinnostem, které je potřeba zajistit, např. uzamknutí budovy při odchodu, by tedy neměli pobývat v mimopracovní dobu bez pedagogického dozoru. U studentů magisterských a doktorských oborů se předpokládá, že jsou tu už nějakou dobu a

jsou obeznámeni s chodem fakulty a pobyt mají povolen ředitelem ústavu, který je schopen zvážit, zda-li budou zajištěny všechny povinnosti v případě pobytu v mimoprovozní dobu. U tohoto bodu bylo navrhováno, aby k povolení pobytu stačil pouze podpis ředitele ústavu. Problém však je, že vrátná služba není podřízena ředitelům ústavu, ale podléhá tajemnici přes kterou probíhá předávání informací. Další kontroverzní téma bylo vjezd a parkování vozidel. Rozlišují se krátkodobé vjezdy, které se neopakují, dále stálé vjezdy na krátkodobé časy na základě seznamu, dále osoby na pozvání vedoucích zaměstnanců fakulty na dobu nezbytně nutnou. Zvykem je, že jsou žádosti povolení vjezdu podstupovány tajemnicí, která e-mailem povolení vystavuje. Pokud jde o parkování zaměstnanců, tak je k dispozici 15 parkovacích karet – 5 míst před závorou, zbytek míst je v areálu fakulty, rozhoduje pořadí, pokud jsou místa již obsazena, pak má smůlu a nezaparkuje. Dále jsou vymezeny osoby, které mají vjezd a parkování povoleno na základě povolení tajemníka fakulty. Důvodem takto zavedeného omezeného režimu vjezdu a parkování jsou požární předpisy, kdy musí být zajištěn přístup k budovám. Pokud jde o části ochrany zdraví při práci, tak záležitosti týkající se osobních ochranných prostředků budou ošetřeny samostatným opatřením děkana mimo tento PŘ, protože se často mění. Hodně se v předchozích debatách diskutovalo o zbraních a nebezpečných předmětech. Diskuse vycházela z poznatku, že na některá pracoviště přicházeli lidé se zbraní a to tak, že tuto zbraň nosili viditelně. Tato část se velmi obtížně formuluje tak, abychom se nedostali do kolize se zákonem o zbraních a střelivu – nemůžeme jít proti zákonu a nemůžeme ani udávat povinnosti nad rámec zákona. Např. dle tohoto zákona ten, kdo má zbrojní pas, je oprávněn nosit zbraň, ale zároveň má povinnost nenesit ji viditelně, což ovšem není v rozporu s možností zákazu chodit na fakultu se zbraní, proto ta obecná zvolená formulace v PŘ a samozřejmě uplatňovat budeme se zdravým rozumem. Nelze přistoupit na návrhy, aby u vstupu do fakulty byly skříňky, kde by se tyto předměty odkládaly, vrátnice by musela být ve speciálním režimu, což je neřešitelné. Navíc by se na to i zbytečně upozorňovalo, pokud by bylo vše podrobně ošetřeno v PŘ, jak bylo v připomínkách. Nelze ani provádět osobní prohlídky. Jediná práva v této věci má policie, takže v případě podezření je potřeboval zavolat policii ČR. Dle našeho názoru předkládaný jeden odstavec v PŘ postačuje a je potřeba postupovat přiměřeně, ohrožovat může kdokoliv čímkoliv a nemusí to být výslovně v PŘ uvedeno.

Majerová: Nemůže tuto formulaci někdo zneužít, například zaměstnavatel jako důvod, že zaměstnanec hrubě porušil PŘ a je mu proto ukončena pracovní smlouva, protože přinesl něco, co může ohrozit?

Leichmann: Do PŘ lze dát, že za zbraň se považuje věc ve smyslu zákona o zbraních a střelivu.

Dvorská: Podívám se, ale obávám se, že v tom zákoně je podobně obecná definice, co je zbraň.

Leichmann: V PŘ je to z důvodu ochrany učitelů, protože se několikrát stalo, že studenti měli pistoli i na přednášce, nejde o šikanu, že někdo má skalpel, ale o ochranu přednášejícího.

Dvorská: Ale i kdyby se tak stalo u zaměstnance, tak by to byl pracovně-právní spor a muselo by být u zaměstnance jasně prokázáno porušení pracovní kázně, což by v tomto případě bylo obtížné, pokud by nedošlo k ohrožení zdraví jiné osoby. Dle zkušenosti by soud za takových okolností nepotvrdil hrubé porušení kázně.

Dvorská: Další kontroverzní téma bylo odpadové hospodářství. PŘ by měl nakládání s odpady řešit spíše obecně v souladu se zákonem o odpadech, kde je vše rozebráno naopak podrobně v podobě povinností původce. Jakmile je odpad v areálu fakulty již je

původcem odpadu MU, respektive PřF, v zákoně je pro původce stanovena povinnost třídít, oddělovat a zabezpečit odpad, zabezpečit odvoz. Myslím, že zapracovávat tyto podrobnosti ze zákona o odpadech do PŘ je nadbytečné. Navíc pokud bychom zákon necitovali doslovně, mohlo by dojít k nejasnostem. Zapracována jsou pouze ustanovení pro osoby provádějící úklid, že jsou povinny třídít odpad, ale jinak jsme ustanovení oproti předchozí předkládané verzi nijak neměnili. K článku o chemických látkách a geneticky modifikovaných organizmech žádné připomínky nebyly, článek stejně obsahuje pouze odkazy na právní předpisy, avšak oproti předchozí verzi byla vypuštěna jména odborných garantů, abychom po změně garanta nemuseli měnit i PŘ. Dále bych navrhovala vypustit v článku týkajícím se správy poslucháren a počítačových učeben odkaz na konkrétní pokyn tajemníka a odkázat, že správu řeší příslušný pokyn tajemníka Fakulty tak, abychom při změně příslušného pokynu nemuseli schvalovat nový PŘ. Pokud jde o přílohy PŘ (Povolení pobytu na Fakultě a Číselník pracovišť) tak v závěrečných ustanoveních je přímo uvedeno, že tyto přílohy se mohou měnit bez projednávání celého PŘ.

Schlaghamerský: Nyní bych vyzval Pavla Lízala jako předsedu legislativní komise, aby nám představil stanovisko komise, a potom by následovala volnější debata.

Lízal: Legislativní komise (LK) se nad návrhem sešla a důkladně si prošla celý předkládaný PŘ. Představil bych zde připomínky, z nichž některé jsou faktické, které jsou určeny pro diskusi na senátu, jiné jsou jen návrhem oprav gramatických a jiných nedostatků s návrhem pro zapracování. Jako legislativní komise po diskusi předložených připomínek navrhuje předložený PŘ schválit.

Článek 1 – odkaz na PŘ areálu UKB – navrhuje podobně jako na jednání předchozího senátu, zda by PŘ UKB nemohl být součástí například v podobě přílohy, protože řada lidí v kampusu v Bohunicích ani netuší, že takový řád vůbec existuje. Pokud by byl jako příloha, pak v případě změny PŘ UKB nehrozí, že bychom museli PŘ PřF měnit, protože dle závěrečných ustanovení se přílohy mohou měnit bez nového schvalování celého PŘ, jak už zde vlastně i zaznělo.

Dvorská: Jako přílohu ho tam dát můžeme, ale nemáme k němu co říct a nemůžeme se k němu ani vyjádřit, protože na základě statutu je tam úplně jiný režim schvalování, jak jsem již uváděla ve svém vystoupení.

Lízal: Zvláštní je, že všechny PŘ schvalují senáty příslušných fakult a k tomuto jedinému PŘ týkajícího se hned tří fakult se nevyjadřuje senát žádný, ani univerzitní. Pokud v PŘ UKB stačí pouze podpis děkana, pak by tedy mohl PŘ PřF také pouze podepsat děkan.

Dvorská: Senát PřF si však ve statutu fakulty vyhradil právo se k PŘ vyjadřovat, zatímco u PŘ UKB nic takového ve statutu univerzity, vzhledem k tomu, že je to univerzitní pracoviště, není.

Lízal: Pokud bychom schvalovali nový statut fakulty a do něj si dali, že se chceme k PŘ UKB vyjadřovat, řešilo by se to tím?

Dvorská: To by mohl pouze velký senát ve statutu univerzity a pak by se vyjadřoval velký senát.

Lízal: Nicméně senátu navrhuji, aby prodiskutoval tu možnost přiřadit PŘ UKB jako přílohu PŘ PřF.

Vašina: Pokud PŘ UKB není jasným vnitřním předpisem, pak bychom měli upozornit na to, aby byl vydán jako nějaká norma, abychom věděli, zda-li je nadřazená.

Dvorská: Ověřím to.

Lízal: U výčtu bodů, které se vztahují i na pracoviště v UKB navrhuje přidat bod 7, což je bod o práci s chemickými látkami a geneticky modifikovanými organismy (protože i v areálu UKB se pracuje s modifikovanými organismy) tak, aby bylo zřejmé, že se

v tomto případě máme řídit předpisem PŘ PŘF, protože součástí PŘ UKB toto ustanovení není, je tam zmínka pouze o nakládání s odpady z GMO.

Článek 2 – hlášení pobytu na vrátnici pokud zaměstnanec setrvává na pracovišti i po ukončení provozní doby, tak jsou zaměstnanci a studenti povinni se zaevidovat na vrátnici. Zamýšleli jsme se v LK, jakým způsobem má toto zaevidování probíhat, zda-li se má dostavit na vrátnici a tam se podepsat, není to v PŘ nikde uvedeno.

Dvorská: Stačí napsat e-mail na vrátnici nebo zatelefonovat, že setrváváte na pracovišti.

Lízal: Telefonovalo se, až když se odcházelo, takže by to mělo být někde uvedeno, aby se to dodržovalo.

Leichmann: PŘ není prováděcí předpis, takže to tam být uvedeno nemusí, to se dá stanovit například nějakým pokynem.

Dvorská: Důvodem je, aby se neopakovala situace, kdy dokonce došlo k úmrtí zaměstnance, kterého našli až ráno. Je potřeba, aby na vrátnici věděli, koho tu ještě mají a mohli mu zavolat, kdy bude odcházet apod. a budou o něm vědět, proto je potřeba na tu vrátnici zavolat a sdělit, že tu zůstávám i po pracovní době.

Leichmann: Další příklad je, že pokud dojde ke krádeži, policie se ptá, jestli máme evidenci, kdo tu byl večer v době odcizení věci.

Majerová: Na to máme knihu příchoďů.

Leichmann: Ano, ale na vrátnici by o tom měli vědět, že tam někdo zůstává déle a do knihy příchoďů se ten člověk nemusí zapsat nebo naopak odepsat. Dále sem například v případě požáru přijedou hasiči a ptají se kolik lidí je v objektu, což by opět měla vrátná služba vědět. Tato evidence tu být prostě musí.

Mikulík: Taky si myslím, že by někde mělo být uvedeno, co se má přesně po skončení řádné pracovní doby udělat, na různých pracovištích jsou ústně předávány různé informace, co se má udělat.

Leichmann: To se dá vyřešit pokynem tajemníka nebo opatřením děkana.

Mikulík: Postačuje zmíněný telefonát k evidenci?

Dvorská: Vrátní si to zapíše do knihy. Pokud je strážní služba na obchůzce, tak se na vrátnici nedovoláte.

Zbořil: Akademickým pracovníkům by mělo být snad jasné, že když se jim nepodaří dovolat, pak to musí zkoušet opakovaně. Dříve dokonce i vrátný volal na udanou klapku zpátky, aby zjistil, zda si někdo jen nedělá legraci nebo volal za hodinu, zda-li tam jste a je vše v pořádku. Ač to nebylo nikde napsáno, bylo jasné, že je potřeba přímo mluvit s tím vrátným.

Majerová: V kampusu je jasně napsáno volat 2929.

Schlaghamerský: Myslím si, že toto tady dnes řešit nebudeme, už z diskuse je patrné, že pravidla, jak se hlásit, se mohou změnit a nebudeme to dávat do PŘ, takže neřešme tu teď detaily. Pojd'me dál.

Vašina: Můžeme se ale zeptat, jestli teď platí nějaké opatření děkana nebo tajemníka, kde je napsáno, co se má udělat?

Dvorská: Ne, neplatí.

Vašina: Takže po schválení PŘ může být vydáno?

Dvorská: Ano, můžeme ho vydat, pokud budete vyžadovat, aby se přesně stanovilo, jak hlásit pobyt mimo pracovní dobu, není to problém.

Leichmann: Jednodušší by ale bylo nechat to na zažitém systému.

Vašina: Ale ne všichni se dozví, například studenti, že mají udělat to a to a že existuje nějaké číslo, na které mají zavolat.

Dvorská: Právě proto musí mít student k pobytu povolení, kde je to vše uvedeno.

Lízal: Dále v bodu b) čl. 2 navrhujeme změnit text „Zaměstnancům – akademickým pracovníkům“ na „Akademickým pracovníkům Fakulty“. V bodě c) by mělo být

přidáno slovíčko „řádně“, tedy „Studentům s již řádně ukončeným jedním bakalářským studijním programem...“

Mikulík: To povolení k pobytu v mimopracovní dobu studentům platí na jeden den?

Dvorská: Povolení se vydává na základě toho, co je uvedeno v žádosti, tedy může být třeba i na půl roku nebo na všechny soboty v semestru apod., ale většinou na časově omezenou dobu, protože to jinak může způsobit organizační potíže, kdy by tu přes noc pak mohlo být i více než sto lidí. Je to mimoprovozní doba, tedy mimořádný pobyt a tak by to mělo i vypadat.

Vašina: Je mi jasné, že pan děkan podepisuje mnoho papírů, ale myslím si, že děkan je ten, kdo stojí nad studenty a akademickými pracovníky a tajemník je ten, který stojí nad neakademickými pracovníky. Tohle rozdělení je myslím správné, protože byly tu doby, kdy tajemnice vládla nad vším. Myslím si, že to povolení by měl studentům vydávat děkan, je to i z historického pohledu. Navrhoval bych, abychom hlasovali, aby tam, pokud nestačí podpis ředitele, byl podpis děkana a nikoliv tajemníka.

Leichmann: Já s tím souhlasím, ale stejně to předtím musí podepsat tajemník, který musí vydat nějaké pokyny a já to tam budu klidně kontrasignovat. Ale za technickou stránku stejně odpovídá tajemník, protože těm neakademickým zaměstnancům ze správy budov nevlím.

Schlaghamerský: Nejsm tedy moc přítelem podepisování pro-forma, podepisovat má podle mě ten, kdo o tom rozhoduje.

Vašina: Pokud to má podepsat někdo z fakulty, pak si myslím, že by to měl být děkan.

Zbořil: Já si myslím, že děkan může delegovat částečně své pravomoci například na ředitele ústavů, kteří tam jsou a tu technickou věc, tedy vrátné, je záležitost tajemníka, takže děkan by tím vlastně suploval ředitele ústavu, který je schopen posoudit, zda-li student opravdu práci nezvládne v pracovní době a umožní mu to svým podpisem a tím i bere na sebe část odpovědnosti, protože on posoudil, že je to oprávněné, děkan to neposoudí, pouze by mohl věřit řediteli a podepsat to vedle něho.

Leichmann: Navíc se tu dělají různé akce, které mohou být proti sobě a o těch ví tajemnice a ví, jestli v ten večer sem může někoho vpustit, proto je v tomto pohledu důležitější ten podpis tajemnice. Ale pokud byste si mysleli, že to má mít váhu děkana, tak to klidně podepíšu. Ale bude tam podpis i ředitele i tajemnice, která o tom rozhoduje.

Majerová: Mám stejně jako na jaře problém s tím, že např. student, který na poslední chvíli zjistí, že práci nestíhá, bude muset hledat školitele, pak ředitele ústavu a nakonec ještě půjde za paní tajemnicí, která bude muset stihnout napsat na vrátnici...

Dvorská: To myslíte student bakalářského studia?

Majerová: Ne, třeba student Ph.D. studia s úvazkem, ale ne akademickým.

Dvorská: Ale vše se dá vyřídit e-mailem.

Leichmann: Ten člověk by měl vědět, že pokud takové riziko je, že pokus nemusí zvládnout, pak by to měl vědět dopředu a v předstihu se na to připravit a má tak čas to vyřídit.

Majerová: Přijde mi, že je to neskutečná byrokracie.

Leichmann: Pořád však nechápete rozdíl mezi odpovědností studenta a zaměstnance. Když student něco udělá, tak za to neodpovídá, ale odpovídá za to jeho učitel.

Majerová: Ale je to student s úvazkem, takže je i zaměstnanec.

Leichmann: Pokud je zaměstnanec tak ano, ale nemůže se dát studentům možnost být tu volně bez vědomí nadřízených osob, protože nenesou odpovědnost. Navíc pokazi-li student nějaký drahý přístroj, pak jde odpovědnost na školitele, takže školitel by měl vědět, že někdo na něm bude pracovat a měl by být schopen posoudit, zda to může být ten daný student.

Schlaghamerský: U nás studenti bakalářského studia pracují například s rostlinným materiálem, tam nehrozí příliš nějaké nebezpečí třeba zničení drahého přístroje. Pak je otázka, jestli bychom neměli spíše omezovat povolování práci na tom drahém přístroji, protože na to potřebuje dozor, ale na pozorování brouků v mikroskopu přece není nutná přítomnost školitele, ten na to ani nemá čas tam s tím studentem sedět.

Leichmann: Ten student ale může například nechat zapnutý počítač, od kterého vyhoří například učebna, drahý přístroj byl jen jeden z příkladů, každopádně bez toho, aniž by učitel věděl, kdo mu tam bude sedět, to nebude fungovat. Kdyby to tak nastaveno nebylo, pak by se tu studenti mimo pracovní dobu nevyskytovali už vůbec, protože by nebyl nikdo, kdo by za ně nesl tu odpovědnost.

Schlaghamerský: A kdyby studenti podepisovali prohlášení, že za to odpovídají?

Leichmann: Ne, to nemůžou, zodpovídat mohou jen zaměstnanci. Taková odpovědnost by nebyla právně vymahatelná.

Zbořil: Pamatuji doby, kdy se dělalo opravdu neformálně a nemuselo se to ani nikomu hlásit a byla to záležitost katedry, ale musel tam s tím studentem někdo být, což nebylo vždy ideální, zejména v době, kdy chtěl již zaměstnanec odejít domů.

Majerová: Je jasné, že školitelé třeba nemají čas sedět o sobotách se svými studenty, nebylo by teda řešením, že by tam byl v doprovodu jakéhokoliv zaměstnance?

Dvorská: Vezměte si, že máte bakalářského studenta, který nastoupil na fakultu před týdnem, tak tam prostě musí přijít se školitelem, nějak se to nastavit musí. A pokud bude po třech letech jako magistr, už bude mít nějaké zkušenosti a dá se předpokládat, že bude dostatečně orientovaný. Ale pokud řeknete, že může přijít student bakalář bez školitele, pak může přijít bez školitele i ten, který je tu sotva týden.

Majerová: Ale mohl by tam být s ním třeba PhD student.

Schlaghamerský: Tak student, který je tu týden, hned nezačíná s bakalářskou prací.

Leichmann: Ale bakalářský student je i ten, který je tu dva dny.

Majerová: Ale ten by přece nedostal to povolení.

Leichmann: To povolení chrání vaše vedoucí. Pokud nebude toto povolení, tak si žádný vedoucí ústavu nedovolí podepsat vydání klíče. Pokud nebudou tato ustanovení v PŘ, pak mohou všichni ředitelé říct, aby všichni studenti vrátili klíče od laboratoří, ve kterých je vybavení za mnoho milionů. Díky povolením existuje evidence, která ty školitele a ředitele chrání.

Vašina: Omlouvám se, ale moje myšlenka směřovala úplně jinam, vy jste to rozšířili a šli úplně jinam. Jednoduchá myšlenka byla, kdo má být nad akademickými pracovníky a studenty, dle mého děkan, navrhuji zaměnit v ustanovení tajemníka za děkana v případě studentů a akademických pracovníků a pak ať si to pan děkan zařídí, jak chce. Ať to pak klidně dá paní tajemnici, ale on je ten, který nad námi vládne. Od paní tajemnice byl argument, že to má podepisovat ona, aby věděla, kolik lidí je na fakultě. To je jasné, tato povolení má vrátná služba, vrátná služba tak ví, kolik lidí je na fakultě, protože ti lidé jsou povinni to hlásit a vrátná služba dá tajemnici, co chce vědět.

Leichmann: Princip je úplně obrácený, protože ne vrátný velí tajemníkovi, ale tajemník velí vrátnému. Tajemník neudělá nic jiného než že papíry vezme a předá je na vrátnici. Ředitel povolení podepíše, pošle ho tajemnici a ta předá na vrátnici. Když to uděláme jinak, tak ředitel s tím poběží na vrátnici nebo to dá tomu studentovi, ten to zapomene. Takto je to jasně evidované. Je to nejjednodušší, nejschůdnější řešení, jakákoliv jiná jsou složitá.

Kašparovský: Tento PŘ se projednává pro Kotlářskou?

Leichmann: Ano.

Kašparovský: Jak to je ošetřeno v kampusu?

Leichmann: Už jsme se o tom bavili, to nám nepřísluší.

Kašparovský: To chápu, že studenti v kampusu budou mít jiné povinnosti než studenti na Kotlářské. Ale proč budeme mít na jedné fakultě studenty s jedněmi pravidly a jiné studenty s jinými? Jinými slovy, proč se neinspirujeme třeba pravidly v kampusu?

Leichmann: Za kampus odpovídá rektor, tady děkan.

Kašparovský: I v těch našich prostorech?

Leichmann: Ano, je to univerzitní kampus.

Kašparovský: I za provoz pracovišť PřF odpovídá rektor?

Leichmann: Za provoz v nich ano, protože přijal Provozní řád. Tam zodpovídá rektor, protože jsou tam tři fakulty.

Kašparovský: Je divné, že budeme mít „dvourychlostní“ fakultu. Jedny pravidla tam a jedny tam.

Leichmann: Je to jednodušší než mít budovu, v níž platí tři různá pravidla.

Kašparovský: Principiálně tomu rozumím, ale nerozumím proč ta pravidla nemáme podobná.

Dvorská: Protože kampus je organizačně úplně jiný.

Kašparovský: Rozumím stavebním diferencím, nerozumím tomu, že nebezpečí nejsou stejná.

Dvorská: Je tam jiný systém ostrahy, jsou tam elektronické systémy.

Vašina: Nechápu, proč musí být v PŘ uveden v povolování pobytu studentům tajemník a ne děkan, v žádné jiné normě to není.

Schlaghamerský: Můj názor je ten, že pokud se děkan svým opatřením, a tento PŘ je opatřením, rozhodl tuto kompetenci delegovat na tajemníka, tak je to jeho plné právo.

Vašina: Pro mě je to zásadní připomínka, hlasujme o tom a každý ať hlasuje dle sebe. Ať teda pan děkan vydává takováto opatření, kde děkan říká, co kteří proděkaní dělají, co dělá tajemnice, do toho mu nikdo nemluví, tak tam ať to je, že tohle dává tajemnici.

Leichmann: Ale vždyť v tom rozdělení kompetencí to je, o čem rozhoduje tajemník, tohle vychází právě z rozdělení těch kompetencí.

Vašina: To je možné, ale tohle je nadřazená věc tomu vašemu rozdělení kompetencí.

Leichmann: Není.

Majerová: Je to nadřazené.

Leichmann: Ano, je to nadřazené rozdělení kompetencí, to ano.

Vašina: Ve vašem opatření, které vám nemusí senát schvalovat to delegujte na tajemnici.

Leichmann: To se zdrží o pět minut, senát to odhlasuje a já to za pět minut řeknu paní tajemnici. Pokud to má smysl, můžeme to tak udělat.

Schlaghamerský: Mám formulační poznámku – bod b) začíná „Akademickým pracovníkům“, bod c) začíná „Studentům“, nebylo lepší z bodu c) vydělit následující „Ostatním zaměstnancům“, což by i logicky dávalo větší smysl vzhledem ke členění, a tuto část zařadit za odstavec b) a teprve za ostatní zaměstnance dát studenty? Mělo by to větší logiku, lépe by s v tom orientovalo.

Zbořil: Měli bychom už dojít k nějakému závěru, přistupme k hlasování, jestli budeme u těch podpisů něco měnit. Nepovažuji za zásadní pořadí kdo je kde, s normou se musí seznámit každý ve chvíli, kdy ji potřebuje a musí si najít tu kategorii, do které spadá. Dále si myslím, že jde o praktickou normu a problémy s delegováním pravomocí nejsou z tohoto pohledu tak závažné a jsou tímto předpisem přímo uvedeny. Myslím, že za studenta odpovídá školitel a ředitel ústavu a děkana s tím nikdo zatěžovat nebude, stejně tak jako za provozní věci odpovídá paní tajemnice. V uvedení děkana

bych neviděl užitek, děkan je tomu víc vzdálen a stejně by tu pravomoc přenesl ex post.

Majerová: Ano, to delegování je jasné, ale taky je napsáno například, že děkan rozhoduje o přijetí, děkan rozhoduje o žádosti o výjimku nebo uznání předmětu a je jasné, že to nedělá přímo děkan, ale proděkan pro studium nebo někdo jiný, ale v oficiálním předpisu je napsáno děkan.

Leichmann: Potom ale může být vydán předpis, že budu rozhodovat o tom, jak se bude sázet v Botanické zahradě. Prostě je to zbytečné, funguje to takhle řadu let a nebyly s tím žádné problémy, tak to ukazuje, že ten systém funguje dobře a nemá smysl ho měnit. Toho studenta stejně nezajímá, jestli je na tom papíře podpis můj nebo tajemnice, stejně je ten papír na vrátnici. Ale jestli si myslíte, že to toho studenta potěší, tak já to klidně podepišu.

Vašina: Já myslím, že studenta by potěšilo, kdyby o tom rozhodl školitel a ředitel tak jako v univerzitním kampusu Bohunice.

Kalvoda: Připojuji se k předchozímu řečníkovi, že bychom s tím měli pohnout.

Schlaghamerský: Ještě jsme neprošli všechny návrhy LK, takže ještě nemůžu ukončit diskusi, prosím předsedu LK, aby pokračoval.

Lízal: Dále jsou vyznačeny nějaké návrhy na opravy, které předám paní tajemnici, například by se mělo ujednotit psaní Technicko-provozního oddělení, jinak by se v normě odkazovalo na neexistující pracoviště.

Mikulík: Mohu k bodu l), nemělo by tam být uvedeno něco jako prodej podomního zboží? Protože obchodníci se zbožím a laboratorními službami sem chodí, ale tady si myslím, že se jedná o to, aby sem nechodili pojišťovací apod.

Dvorská: Ano, tak to je a tak to bylo myšleno. Ta formulace je: „V prostorách Fakulty je zakázáno nabízení zboží a služeb bez předchozího písemného souhlasu tajemníka Fakulty“. Pokud si vy tedy pozvete nějakou firmu, aby vám něco nabídla nebo předvedla, tak to už je člověk, který přišel na vaše pozvání a povolování tajemníkem se na něj nevztahuje.

Majerová: Na pozvání pracovníka nebo se souhlasem?

Dvorská: Ta formulace byla zvolena podle podobných obecně závazných vyhlášek obcí. Nepřišla jsem na to, jak to zpřesnit, pokud přijdete na nějakou takovou formulaci, zkuste to.

Majerová: Možná na pozvání pracovníka.

Dvorská: Dobře, ale není žádoucí, aby si zaměstnanec pozval v pracovní době na pracoviště třeba pojišťovacího agenta nebo agenta nějaké firmy s kosmetikou.

Leichmann: Zase praxe je taková, že se tu pohybuje spousta lidí a když se ho zeptáte, koho hledá, tak si vymýšlí, že hledá paní, pana, jehož jméno si najde někde v seznamu a už mu nelze dokázat, že ho ta dotyčná osoba nepozvala, protože už tady nemusí pracovat nebo bude zrovna pryč, proto to bylo formulováno takto. Často se ani nejedná o obchodníky, ale pohybují se tu osoby, které třeba chtějí něco ukrást.

Lízal: V bodu e) článku 3 o parkování vozidel je uvedeno, že parkoviště v areálu mají 15 parkovacích míst, ke kterým jsou vydávány parkovací karty. To jsou veškerá parkovací místa nebo jsou tu ještě nějaká jiná? Není to z toho úplně zřejmé.

Dvorská: To jsou ta místa, kdy pokud zaměstnanec přijede včas a bude ještě nějaká ta parkovací karta volná, tak může zaparkovat, ale to nejsou všechna parkovací místa, protože pak jsou tu ještě lidi, kteří mají povolen vjezd automaticky, to je děkan, tajemník, obsluha výměňkové stanice a pak ještě lidé na žádost, kterým jsem to z nějakých důvodů povolila.

Lízal: A propustka a parkovací karta jsou v daném případě totéž?

Dvorská: Ne, propustka je pro dovoz materiálu a nebo dodavatele, kteří sem přijíždějí sporadicky, pak je dovoz materiálu stálými dodavateli, ti vjíždějí podle seznamu, do něhož jsou zařazeni dle mého rozhodnutí a pak jsou to parkovací místa pro zaměstnance a to je na základě těch parkovacích karet, kterých je každý den 15. Takže pokud přijedete brzo, dostanete parkovací místo, pokud jsou všechna obsazena, už vás na fakultu nepustí. Pokud chcete vjet mimo tato parkovací místa, pak mi napíšete e-mail, kde odůvodníte, proč potřebujete vjet, já to sdělím na vrátnici a oni vás pustí.

Lízal: Parkovat se tedy dá i mimo parkovací místa.

Dvorská: Ano, krátkodobě ano. Vrátnice vám řekne, kde přesně.

Zemánek: Takže pokud tajemnice pošle na vrátnici povolení, pak není potřeba propustka?

Dvorská: Ano, není potřeba.

Zemánek: Tady bych jen poznamenal, že dvakrát jsem Vás žádal, jednou jste mi na e-mail ani neodpověděla a podruhé jste mi odpověděla až asi po týdnů s tím, že jste ten e-mail někde ztratila. Bylo to v květnu a srpnu letošního roku.

Dvorská: Omlouvám se, ale podobná nedopatření se mi stávají sporadicky.

Zemánek: Takže ten systém je tedy takto funkční pro příště?

Dvorská: Ano, běžně to funguje.

Leichmann: A kdyby nefungoval, tak pak se obraťte na ředitele ústavu, aby to ze své funkce urgoval.

Zemánek: Další věc, že to jestli se dostane člověk do areálu hodně záleží na tom, kdo na té vrátnici zrovna sedí.

Dvorská: A to s tím povolením nebo bez něho? Bez povolení by neměl vůbec pouštět.

Schlaghamerský: Mě například pustili i bez povolení, možná podle toho, jestli vás znají nebo ne.

Dvorská: Pokud já vím, tak nepustili dokonce ani pana rektora.

Leichmann: Pokud vrátného nějak přesvědčíte, pak vás tedy pouští na vlastní riziko, protože by to neměl dělat. Paní tajemnice tedy zajistí, aby to bylo striktně dodržováno, že bez povolení nepustí nikoho a už se o tom dál nemusíme bavit.

Dvorská: Pokud vás vrátná služba pustí, pak porušila i stávající PŘ, porušila pracovní kázeň a já ji vezmu osobní.

Mikulík: Takže když zavolám na vrátnici, že za hodinu mi přivezou chemikálie nebo přijedou na zaškolení na přístroji, aby je tam vpustili. Je to oprávněné?

Dvorská: Podle starého provozního řádu je to oprávněné, ale zvykově se vyvinulo, že všichni žádají mne.

Majerová: A přesto nám na žádost proděkana Bochníčka vrátná služba neumožnila vjezd, dokud to nebudeme mít písemně, tedy ani na přání proděkana Bochníčka nám neotevřela závoru.

Leichmann: Můžeme to udělat velmi striktně, že za každých okolností budete muset volat paní tajemnici, která to schválí. Ale pokud je v areálu plno, pak vás vrátná služba stejně odmítne vpustit.

Schlaghamerský: Tuto diskusi tímto uzavírám. Jakmile odsouhlasíme pravidla, můžeme pak trvat na kontrole jejich dodržování, zda vrátní postupují dle předpisů. Pojdme projít celý ten předpis, to jsme LK komisi a tomu předpisu dlužni, jedná se o závažný předpis a měli bychom se mu podle toho věnovat.

Lízal: Další připomínka se týká článku Bezpečnost a ochrana zdraví při práci. V bodě b) je odstavec, který jsme četli v komisi několikrát, ale je dost krkolomně sepsán a navrhuje paní tajemnici přeformulování a to následovně: „Akademičtí pracovníci, ostatní zaměstnanci a studenti jsou povinni se řídit touto směrnicí a dbát podle svých

možností o svou vlastní bezpečnost, o své zdraví i o bezpečnost a zdraví osob, kterých se bezprostředně dotýkají svým jednáním nebo případným opomenutím při práci.“

Dvorská: Vy se můžete porušení předpisu dopustit svým jednáním nebo nekonáním nebo opomenutím. Omlouvám se, ale mě naopak ta vaše formulace případně nelogická, protože to opomenutí máte až na konci.

Lízal: No nám naopak obtížně pochopitelná přijde původní formulace: „Akademičtí pracovníci, ostatní zaměstnanci a studenti jsou povinni dbát podle svých možností o svou vlastní bezpečnost, o své zdraví i o bezpečnost a zdraví osob, kterých se bezprostředně dotýká jejich jednání, případně opomenutí při práci a řídit se touto směrnicí.“ Možná je to právnicky dobře, ale uživatelsky obtížně pochopitelné. Výklad je pořád stejný. Ale tak záleží na paní tajemnici, jak to tedy vidí.

Dvorská: Dobře.

Lízal: V článku 6 je uvedeno: „plasty a papír jsou zaměstnanci a studenti Fakulty povinni odkládat do vyhrazených nádob“. Jestliže jsme povinni třídit odpad, je těchto nádob na fakultě dostatek? Podle zaměstnanců z Kotlářské je jich tu prý nedostatek a není kam třídit, občas se objeví a zase zmizí. Tedy pokud to máme jako povinnost, jestli jsou podmínky proto, abychom té povinnosti mohli dostát. Například v kampusu v Bohunicích jsou kontejnery v dostatečném množství.

Dvorská: Zjistím a odpovím.

Lízal: Ano, děkujeme. Dále článek 8 týkající se úklidu, odstavec d) Pořádek a úklid kontroluje v posluchárnách P1, P2 a Aule Ústřední knihovna. Navrhujeme přeformulovat na: Pořádek a úklid v posluchárnách P1, P2 a Aule kontroluje Ústřední knihovna. V této formulaci je to jak u článků předchozích, tak i následujícího. V článku e) se píše, že správou jazykových učeben je pověřeno oddělení jazyků. Takové oddělení na fakultě nemáme, mělo by tam být asi uvedeno Oddělení Centra jazykového vzdělávání na Přírodovědecké fakultě. Toto oddělení ani není součástí číselníku, zřejmě není součástí fakulty?

Dvorská: Nejsou součástí Přírodovědecké fakulty, jsou součástí CJV, což je jiné zařízení MU.

Lízal: Dále by se mělo v celém dokumentu sjednotit odkazování na zákony a způsob označování zákonů. To je tedy vše ze strany legislativní komise.

Leichmann: Jestli můžu, ještě bych se vrátil, paní tajemnice zjistila, kdo vydal ten předpis UKB.

Dvorská: Předpis (Provozní řád) UKB schválil kvestor doc. Janíček, ale nenašla jsem ani v Organizačním řádu ani ve Statutu MU, komu přísluší vydání. Ale v Organizačním řádu je, že předpisy, které se týkají součástí, vydává ředitel součástí, nicméně tady to schválil kvestor a bylo to zřejmě z toho důvodu, že je to pracoviště tří fakult a bylo to kontrasignováno děkany všech těchto tří fakult.

Leichmann: Ono ani nic jiného nezbývalo, protože když se psal a schvaloval Statut, tak kampus ještě neexistoval. V kampusu tu funkci, kterou na fakultě vykonává tajemník, vykonává ředitel správy kampusu.

Lízal: Zeptal bych se paní tajemnice, jestli s navrženými změnami v PŘ souhlasí.

Dvorská: No potřebovala bych to písemně.

Lízal: Ano, s tím počítám a písemnou verzi s vyznačenými změnami Vám dodám. Jako LK navrhujeme odložit schvalování PŘ až na další zasedání, kdy by paní tajemnice předložila novou verzi a senát by se vyjadřoval až k té upravené normě.

Dvorská: Tak samozřejmě pokud to chcete schválit s navrženými změnami, tak je to vaše pravomoc, vy to schvalujete.

Leichmann: Tak ty změny jsou často jen formulační, nejsou sice tak právně čisté, ale jsou srozumitelnější pro přírodovědce a v případě sporů nehrozí vážným konfliktem a lze na ty změny přistoupit.

Schlaghamerský: Je za deset minut šest hodin a ještě máme bod různé, chceme ještě dále jednat o PŘ a případně o něm s úpravami hlasovat? A nebo hlasovat až o verzi, kterou příště předloží paní tajemnice s námi navrženými úpravami?

Leichmann: Na PŘ není spěch a lze ho odložit do příště, počítali jsme, že to bude spíše dvoukolové.

Zemánek: Navrhoval bych ještě diskutovat o návrzích, které pak můžou být zapracovány do té nové verze.

Schlaghamerský: Takže ještě budeme diskutovat. Pak to ale nestihneme do osmnácté hodiny a mělo by s tedy hlasovat dle zvyku předchozího senátu o prodloužení jednání. Nechávám tedy hlasovat o prodloužení zasedání do půl sedmé.

Zbořil: Vzhledem k tomu, že to prodloužování se stává pravidlem, tak bych pro to nebyl.

Schlaghamerský: Tedy hlasujme. Kdo je pro jednání do půl sedmé?

Hlasování: Pro návrh 13 senátorů

Schlaghamerský: Jednáme tedy do půl sedmé. Jaké jsou tedy další podněty paní tajemnici?

Majerová: Mohli bychom hlasovat o tom podnětu Petra Vašiny.

Schlaghamerský: Dobře, budeme hlasovat, prosím o zformulování požadavku.

Vašina: Můj návrh je, aby se v článku 2 bodu c) z osob vydávajících souhlas k pobytu pro studenty buď vypustil tajemník fakulty a nebo byl nahrazen děkanem. Mé odůvodnění je, že si myslím, že o studentech a akademických pracovnících by měl rozhodovat děkan a nikoliv tajemník.

Leichmann: Já bych ještě doplnil, že o studentech a akademických pracovnících rozhoduje například v případě bezpečnostních předpisů také tajemník fakulty, o technických věcech rozhoduje stejně tajemník a ne děkan, ten rozhoduje o akademických věcech jako o opakování zkoušky, o diplomech apod., ale o technických a organizačních věcech rozhoduje tajemník. A dokonce i o organizačních věcech děkana rozhoduje tajemník.

Schlaghamerský: Slyšeli jsme tedy dva rozdílné pohledy. Budeme tedy hlasovat o návrhu senátora Vašiny. Kdo je tedy pro, aby v článku 2 odstavce c) byl namísto tajemníka uveden děkan.

Výsledek hlasování: Pro návrh 7 senátorů, proti 10, zdrželo se 6. Návrh nebyl přijat.

Schlaghamerský: Jsou nějaké další podněty?

Lízal: Kdysi hodně dávno platilo, že na akademickou půdu nesmí svévolně vstoupit policie. To platí stále?

Leichmann: To platilo snad za Rakouska-Uherska, v současné legislativě nic takového neexistuje.

Dvorská: Myslím, že ve starém vysokoškolském zákoně bylo, že policie může vstoupit jen na povolení děkana nebo rektora, ale od roku 1998 to už v novém vysokoškolském zákoně není. To vzniklo v polistopadové euforii s akademickými svobodami, ale dělalo to spoustu komplikací.

Lízal: Ptám se proto, že kdysi při nahlášení krádeže na naší katedře jsem byl policií dotazován, zda mohou přijít za mnou do areálu.

Dvorská: Sama jsem se setkala s neznalostí, kdy jsem byla dotazována na přechodný pobyt, kterého existence byla už čtyři roky zrušena. Nedivte se tomu, občas se to stává.

Majerová: Policie ale prý například nemůže dát botičku za špatné parkování na chodnicích kolem Právnické fakulty. Děkan musel zvednout telefon a zavolat policii.

Dvorská: Policie může dát pokutu za špatné parkování na veřejných nebo místních komunikacích, ale pokud je to soukromé, pak je to možné pouze jako porušení majetkových práv.

Schlaghamerský: Přijde mi, že kvůli takové debatě jsme neprodložovali zasedání.

Majerová: V PŘ jsem nenašla, kdo může parkovat na těch místech před závorou na vrátnici.

Dvorská: Ty jsou součástí těch 15 míst.

Zemánek: Kdo vlastní ty parkovací karty?

Dvorská: Parkovací karty se vydávají pokaždé nově na každý den. A když odjíždíte, musíte ji vrátit.

Seidenglanz: V souvislosti s PŘ bych se chtěl zeptat, zda by se nedalo vyřešit, aby v době pracovní doby se dalo do areálu vstupovat i jinými cestami než jenom přes vrátnici.

Dvorská: V žádném případě ne.

Leichmann: Ne, nikdy bychom neuhlídali majetek.

Zemánek: Někdy ale bývá otevřena branka do Botanické zahrady.

Leichmann: Tu otevírá Botanická zahrada v době výstav apod.

Dvorská: Mívají ji naopak otevřenou o víkendech, když je zavřená fakulta.

Mikulík: Bývá otevřená i v týdnu, když je nějaká výstava.

Leichmann: To si organizuje Botanická zahrada kvůli návštěvníkům, neslouží to ke vstupu zaměstnancům.

Zemánek: Může ale tudy vstoupit osoba, která chce něco ukrást.

Leichmann: To by měla Botanická zahrada hlídat. Otevřené je to výjimečně, nemůžeme to udělat pravidelně. Ale pokud budete na tom trvat, můžeme Botanické zahradě nařídit, ať to nikdy neděla, ale pak sem nebudou chodit ani návštěvníci na výstavy. Jistá míra rizika tu je, ale nemůže být absolutní s tím, že branka bude otevřená stále.

Schlaghamerský: Vedoucí Botanické zahrady nedávno posílala přípis ohledně záležitosti provozního řádu.

Leichmann: Rozhodl jsem se to zatím nepředložit.

Schlaghamerský: Pokud již tedy nejsou další podněty k PŘ, pak diskusi ukončuji. Legislativní komise zašle do týdne tajemnici připomínky, pokud by někdo něco měl v této době, pak to konzultujte se senátorem Lízalem.

Schlaghamerský: Přejít tedy k bodu Různé. Jako první v tomto bodu bych rád vyřešil otázku, kdy bude příští zasedání senátu. Zaslých jsem názory o zasedání i v lednu a únoru.

Leichmann: V dohledné době nebudeme předkládat nic, co by bylo akutní, na lednové zasedání tedy není vyvíjen žádný tlak.

Schlaghamerský: Dobrá, takže pokud jde o únor, měli bychom sladit s koncem zkouškového a prázdninami. A co si myslíte o lednovém termínu?

Lízal: Semestr začíná 20. února. V lednu zasedání nedoporučuji, mohlo by se stát, že by se sešel neusnášeníschopný senát, protože akademičtí pracovníci budou zkoušet a studenti se zase budou učit. Mimořádné zasedání lze v případě potřeby svolat kdykoliv.

Kašparovský: Souhlasím.

Schlaghamerský: Únor tedy vypadá, že taky spíše ne, takže další řádné zasedání by tedy bylo druhé pondělí v březnu, tedy 12.3.

Leichmann: V té době se už asi bude řešit rozpočet, takže bych poprosil ekonomickou komisi, která by se do půlky března asi sejít měla.

Vašina: Domluvili jsme se, že zřídíme hromadnou adresu, kam by byly zasílány všechny materiály ekonomické komise, takže bychom měli být informováni.

Leichmann: Myslím, že koncem ledna bude nějaký návrh rozpočtu, který bude zpracovávat vedení univerzity, takže pokud by se o tom od konce února bavila ekonomická komise, pak si myslím, že zasedání senátu 12. března by mohlo stačit. Kdyby se nějak termíny zkrátily, pak bych předsedu senátu požádal o mimořádné zasedání.

Schlaghamerský: Dalším bodem, který je potřeba vyřešit je Disciplinární komise, u níž nastala nejasnost. Nejdříve studenti předali jména těch, kteří nahradí stávající studentské zástupce. Pan děkan s tím souhlasil. Pak pan děkan přišel s tím, že je potřeba vyměnit jednoho člověka. Nicméně teď vyšlo najevo, že ta komise je volena na dva roky a na konci roku 2011 ji končí funkční období. Probírali jsme, zda-li naše hlasování mohlo být považováno za převolení komise do nového období, ale příliš transparentní to asi není. Takže bych navrhol, aby pan děkan formálně předložil jména všech členů komise a my to znovu odhlasujeme jako celek.

Leichmann: Návrh disciplinární komise pro období 1.1.2012 až 31.12.2013: předsedkyně - Prof. Došlá, členové z řad zaměstnanců – Prof. Glatz a Prof. Šmarda, členové z řad studentů – Bc. Daňková, Bc. Prát a Lucie Šimoníková.

Schlaghamerský: Kdo je pro toto složení disciplinární komise?

Výsledek hlasování: Pro 22 senátorů, proti nikdo, zdrželo se 0. Disciplinární komise byla schválena v předloženém složení.

Schlaghamerský: Posledním bodem je přijímací řízení do navazujícího studia, prosím pana děkana o vyjádření se k tomu.

Leichmann: Předkládám návrh na změnu podmínek přijímacího řízení do navazujícího studia. Tento návrh byl projednáván s řediteli na kolegiu děkana a všichni ředitelé s tím vyjádřili souhlas. Podstatou změny je, že by bylo přijímací řízení prominuto dle studijního průměru, do něhož by se započítávali jen povinné a povinně volitelné předměty. V ISu je nyní aplikace, která tento výpočet umožní. Začátkem týdne návrh projednala pedagogická komise, která to také doporučuje. Rozhodl jsem se návrh předložit už na tomto senátu i bez té týdenní lhůty, protože je to v podstatě doplněk původních a již schválených podmínek přijímacího řízení, odkud však senát paragraf o prominutí vypustil, protože nebylo jasné z čeho a jak se průměry budou počítat a zda-li to bude fungovat také v ISu. Důvodem je zohlednit studenty s vynikajícími studijními výsledky, kteří neuspěli u přijímacího řízení, například na biologii byli naposledy tři takoví studenti, kteří si na to stěžovali. A opakují, že s formulací, že se započítávat budou oproti minulému návrhu jen povinné a povinně volitelné předměty souhlasí jak ředitelé ústavů, tak pedagogická komise. V případě schválení senátem se tato informace objeví v elektronické verzi podmínek přijímacího řízení.

Buryška: Jak je to ošetřeno pro studenty, kteří se hlásí zvenčí?

Leichmann: Je to ošetřené ve formulaci „k posouzení přímé návaznosti pro ostatní uchazeče je třeba doložit písemnou žádost o prominutí s výpisem absolvovaných předmětů v bakalářském studiu nejpozději do 7.5.“. Takže i ti ostatní se přihlásit můžou a prominutí bude záviset pravděpodobně na pedagogickém zástupci, aby to posoudil.

Zemánek: Úplně jsem nepochopil, na co si ředitelé stěžovali. Obvykle se za výsledek přijímacího řízení považuje výsledek státních zkoušek. To znamená, že neuspěli u státnic a pak se nemohli dostat dál?

Leichmann: Dle ředitelů by bylo lepší, pokud by měli studenti možnost projít tímto řízením, protože letos se několikrát stalo, že studenti měli dobře napsanou bakalářskou práci, ale to jim nepomohlo, protože jediný argument byl výsledek písemky, kterou napsali špatně, a tím přišli o několik dobrých studentů, kteří odešli do Olomouce.

Schlaghamerský: Souhlasím, to se stává, že studenti jsou v době tvorby bakalářky do toho tak ponořeni, že pak podcení přípravu těch obecných věcí ke státnici a pak nedopadnou příliš dobře.

Zemánek: Problém vidím v tom, že v tištěné zelené brožurce tak budou informace odlišné.

Leichmann: Závazné je to, co je uvedeno elektronicky v ISu, tištěná forma není závazná a navíc je závazné to, co je vyvěšeno na úřední desce, kde to také vyvěsíme. A v případě potřeby lze i poslat studentům e-mail, že došlo ke změně.

Lízal: Reagoval bych na ty dvě připomínky. Pokud jde o tu biologii, máme tu na některých oborech situace, že státnice udělá více lidí než je kapacitní počet míst v navazujícím studiu vzhledem k místům v laboratořích. Tedy samotnou státnicí se to nevyřeší, takže sice mohli být dobří, ale pokud se jim poněkud nepovedla státnice, nezískali dostatek bodů a nebyli přijati. Druhá věc je, že zelená brožurka při schvalování spěchala, protože podmínky přijímacího řízení musí být zveřejněny čtyři měsíce před uzavřením přihlášek. Takže spěch byl kvůli bakalářskému studiu. Podmínky do navazujícího studia však můžeme měnit až do konce prosince, což se už však nedá dodat do té tištěné brožurky. Ale pokud to bude elektronicky, studentům se pošlou dopisy a my jako akademičtí pracovníci to těm studentům sami oznámíme, pak si myslím, že by to bylo v pořádku. Navíc v tomto návrhu byly zohledněny všechny připomínky, které jsme k tomu v předchozí verzi měli, a to jak v případě ošetření pro externí studenty, tak v případě průměru, který se nyní bude počítat jen z povinných a povinně volitelných předmětů. Osobně si myslím, že nyní to vypadá tak, jak to mělo vypadat finálně dotažené v té původní verzi.

Schlaghamerský: Dodám, proděkanka Došlá říkala, že je to dotaženo až do funkční aplikace, která je na ISu.

Krepl: Kolik bylo takových případů, kterými je zde argumentováno, proč se ten systém zavádí a druhá věc, v návrhu se píše, že pokud studenti splní ty podmínky, tak mohou být přijati, což tedy nezakládá přímo nárok na přijetí a chtěl bych se tedy zeptat, podle jakých parametrů přijímací komise budou rozhodovat kolik lidí bez přijímaček vezmou.

Leichmann: To kolik studentů přijmou bez přijímaček je pravomoc té přijímací komise, která se bude rozhodovat podle několika kritérií, jedním z nich bude například závazné kritérium financování, kdy se vezme počet bakalářů v letošním roce a vynásobí se koeficientem 0,96 a vyjde počet bakalářů, který si daný obor může přijmout, nicméně pokud se jim vyplatí vzít více výborných studentů, pak si jich mohou vzít i víc, o tom si rozhoduje přijímací komise. Pokud jde o ty případy, tak o těch, o kterých vím, tak ty byly tři z biologie, ale vím například z našeho ústavu, že byli i takoví, kteří měli dlouhodobě dobré výsledky, ale ve výsledcích přijímaček se dostali dolů. Ale ti, kteří si stěžovali, byli tři. Kolik bylo těch, kteří si nestěžovali a odešli jinam, se nedá zjistit.

Vašina: Souhlasil bych se senátorem Lízalem, že bylo zohledněno to, co senát chtěl.

Majerová: Ještě bych chtěla dodat, že jsme se jako zástupci studentské komory sešli s některými studenty a vedli s nimi dlouhou, ale plodnou debatu. Zajímavé je, že nejvíce je zaskočilo to, že když splňují podmínky pro prominutí, že nepůjdou automaticky bez přijímaček, zejména pokud v nich komise neuvidí perspektivu a může místo nich přijmout někoho perspektivnějšího.

Leichmann: Ne, komise si vezme seznam těch, kteří ty parametry splňují, udělá pořadí a pokud jich bude čtyřicet, ale míst dvacet, tak jich vezme dvacet, nebo jich vezme méně a pro zbytek míst dá šanci ostatním přes přijímačky. Ale nikdy neudělá to, že nejlepšího škrtne.

Majerová: Určitě? Nemůže se to nějak zneužít?

Leichmann: Nikdy se nic takového nestalo. Navíc poté zasedá přijímací komise děkana, které předsedá většinou proděkan a kde se to hromadně a veřejně projednává s tím, že ty materiály všichni vidí, takže nic takového možné není a nikdy se to nestalo. Pouze se může stát, že kapacita oboru bude nižší než počet lidí, kteří podmínky splní.

Řezáč: Studenti momentálně vidí svůj studijní průměr ze všech předmětů a asi nevidí momentálně to, co je bude zajímat pro přijímačky.

Schlaghamerský: Ta možnost se jim nyní v ISu otevírá, už to funguje.

Vašina: Překvapuje mě, jakou mají studenti nedůvěru k akademickým pracovníkům, kteří sedí v té komisi. V každém případě jsem kdysi seděl za studenty v té děkanově přijímací komisi a tehdy bylo vše v pořádku. Pokud máte toto podezření, pak poproste pana děkana, ať se tam může jeden student posadit a uvidíte, že vše probíhá podle pravidel.

Zemánek: Mohl by student vidět v té žádosti pořadí?

Leichmann: Pokud to IS umožní, pak v tom nevidím problém. Problém byl, aby vůbec ta aplikace fungovala, protože nám čtrnáct dnů tvrdili, že nic takového v ISu fungovat nemůže. Nakonec to funguje, takže pokud to bude možné tímto rozšířit, pak nebude problém.

Schlaghamerský: Pokud není další připomínka, pak budeme hlasovat?

Majerová: Budeme hlasovat o tak závažném dokumentu, který jsme dostali až několik minut před zasedáním? Chce o něm senát hlasovat?

Schlaghamerský: Ano, je to tak, přesně na to se ptám, zda o tom budeme hlasovat.

Leichmann: Je to jen doplněk dokumentu, dokument již byl schválen, pouze k jedné části měl senát připomínky, takže ten jsme vyňali a nyní ho tam upravený chceme vrátit. Není to úplně nový dokument.

Lízal: Myslím, že v tomto případě můžeme udělat výjimku, že je těch změn málo a mohli bychom to schválit.

Schlaghamerský: Můj postoj k tomu je, že jeden z velkých oponentů byl senátor Lízal, který navíc předsedá legislativní komisi a pokud on říká, že má pocit, že vše bylo zapracováno dle připomínek, tak mi přijde, že je to v pořádku a pak bychom mohli hlasovat. Pokud máte názor opačný, pak hlasujte jednoduše proti.

Schlaghamerský: Takže hlasujme: Kdo je pro schválení předloženého doplnku k podmínkám přijímacího řízení?

Výsledek hlasování: Pro 18 senátorů, proti 3, zdržel se 1. Doplněk byl schválen.

Schlaghamerský: Má někdo další bod do různého?

Zemánek: Jak to bude se zapisováním, navržená odměna 500 korun mi případně nepřiměřená pokud zápis dle vyjádření dokumentační komise zabral 7 hodin práce. Navrhoval bych odměnu 1 000 korun a rozšířit, že hledáme zájemce o tuto práci nejlépe přes vývěsku.

Lízal: Za tu odměnu jsme ochotni to zapisovat i my jako dokumentační komise na základě návrhů, protože takto nejsme v době zasedání nijak omezování v účasti na diskuzi.

Leichmann: Pokud to bude dokumentační komise zapisovat, pak vám dám z rezervy děkana nějakou odměnu a bude to vyřešeno, pokud s tím budete souhlasit.

Senát s návrhem souhlasí.

Prezence:

Přítomno bylo 23 senátorů.

Komora akademických pracovníků:

Doc. RNDr. Vít Gloser, Ph.D.; prof. RNDr. Jiří Kalvoda, CSc.; Mgr. Tomáš Kašparovský, Ph.D.; doc. Mgr. Michal Kuňc, Ph.D.; RNDr. Pavel Lízal, Ph.D.(od 15:40); doc. RNDr. Petr Mikulík, Ph.D.; Mgr. Martin Řezáč, Ph.D.; Mgr. Daniel Seidenglanz, Ph.D.; Dipl-Biol. Jiří Schlaghamerský, Ph.D.; doc. Mgr. Petr Vašina, Ph.D.; doc. RNDr. Petr Zbořil, CSc.; Mgr. Petr Zemánek, Ph.D.

Komora studentů:

Bc. Tomáš Buryška; Bc. Ludmila Daňková; Mgr. Pavel Dvořák; Bc. Miroslav Krepl; Mgr. Eva Majerová; Bc. Iva Petráňová; Mgr. Vendula Roblová; Mgr. Pavel Souček; Mgr. Ondřej Šerý; Lucie Šimoníková; Mgr. Tereza Warchilová

Hosté:

Doc. RNDr. Zdeněk Bochníček, Dr.; RNDr. Mgr. Daniela Dvorská; doc. RNDr. Jaromír Leichmann, Dr.; Prof. RNDr. Josef Havel, DrSc.; RNDr. Radka Svobodová Vařeková, Ph.D.

Omluveni:

Mgr. Ondřej Mulíček, Ph.D.; Mgr. Kamil Paruch, Ph.D; RNDr. Miloslav Zejda, Ph.D.; Tomáš Prát

Zasedání řídil:

Dipl-Biol. Jiří Schlaghamerský, Ph.D.

Zapsal:

Bc. Tomáš Buryška
RNDr. Pavel Lízal, Ph.D.